

на човѣшкото тѣло може правилно да изпълнява своята функция, докато стои на мѣстото си.

Съвременнитѣ хора се занимаватъ съ въпроси, които не могатъ да разрешатъ. Запримѣръ, тѣ се запитватъ, какво представя Богъ, какъвъ е другиятъ свѣтъ, защо идватъ страданията и нещастията въ свѣта и т. н. Споредъ мене, човѣкъ първо трѣбва да се занимава съ въпроса за любовта, да я възприеме, да я разбере и да я приложи. Щомъ разбере и приложи любовта, той може да се занимава съ всички останали въпроси. Ще кажете, че не можете да възприемете любовта. Ако не можете доброволно да я възприемете, тя сама ще ви се наложи. — Какъ? — Ще дойде стражарьтъ и ще ви се наложи. Възприемането е съзнателенъ, а не механически процесъ. Само глупавиятъ човѣкъ не може да възприема. Когато свѣтлината влѣзе въ очитѣ ви, вие трѣбва да я възприемете — нищо повече. Човѣкъ първо трѣбва да възприеме любовта; после — да я разбере и най-после — да я приложи. Щомъ я приложи, започва истинския животъ. Въ какво седи възприемането, разбирането и прилагането на житното зърно? Като вземете житното зърно въ ржката си, това е равносилно на възприемането. Вие го приемате въ ржката си и го предавате отъ ржка на ржка. Обаче, житното зърно е живо, има стремежъ въ себе си, иска да се прояви. Вие разбирате, че то се нуждае отъ почва, отъ свѣтлина и влага и го поставяте при тѣзи условия. Посаждате го и следите, какъ става развитието му. Като израсте, житното зърно завързва плодъ, който следъ време узрѣва. Щомъ зърното узрѣе, вие сте въ процеса на приложението, на ползуването. Вашиятъ животъ зависи отъ плода на житното зърно.

И тъй, всѣка идея, която можемъ да възприемемъ, разберемъ и приложимъ, дава плодъ, който осмисля живота. Съ други думи казано: Когато човѣкъ има правилни отношения къмъ любовта, къмъ Първата Причина на нѣщата, той става удѣ на Божествения организъмъ, отъ соковетѣ на Който черпи и се развива. И въ Писанието е казано, че трѣбва да бждемъ удове на Божественото тѣло. Когато нѣкой пита, какво нѣщо е Богъ, това показва, че той отдавна се е отдѣлил отъ Него, вследствие на което Го е забравилъ. Щомъ е дошълъ до това положение, той е осжденъ да го глождатъ кучета. Какво трѣбва да прави този човѣкъ? Той трѣбва да се обърне къмъ Онзи, Който единственъ може отново да го постави на мѣстото му. Докато